

Wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12-tej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyno-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zanoszenie do domu do-
płaca się 40 hal., za dwu-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 70, kwar-
talnie kor. 8. W państwie

Niemiec kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za
wrazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal., miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osobna prenumerata na
wydanie wiecz. wynosi
miesięcznie w miejscu
z odnośnieniem do domu
1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wie-
czorny 4 hal. Listy ple-
niężne przekazy na prenu-
meratę i inseraty, franco
do Administracji „Głosu
Narodu“. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchji i w państwie
niemieckiem. Reklamacje

nieopiewzowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja niezwraca
Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Tel. Nr. 199

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 79
Od miejsca wiersza drobnem pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., za tabele arytmetyczne, liczbowe, od wiersza 30 h. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Neurologi itd. 0 hal. Zamiastowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, Pasaj
Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukes, M. Schalek, E. Braun, Kutschera & Scleri, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie
J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Rue de Trovise, John F. Jones & Cie.

Nr. 112.

Kraków, poniedziałek 11 marca 1907 r.

ROK XV.

Jubileusz Orzeszkowej.

Spółeczeństwo polskie święci jubileusz pracy
jednej z najbardziej utalentowanych, najpraco-
witszych i najpopularniejszych swoich autorek.
Eliza Orzeszkowa, ożywia polską niwę literacką
od lat 40 tworami swego pióra, których wybit-
nem znamieniem, jest nietylko ich niepowszednia
literacka wartość, ale przede wszystkim szlachet-
na myśl, uczciwa, choć nie zawsze trafna tenden-
cja i głęboka miłość ojczyzny. Talent Orzeszko-
wej rozwijał się w czasie kiedy ucisk języ-
ka polskiego i narodowości polskiej pod zaborem
rosyjskim, doszedł do najwyższego naprężenia,
kiedy barbarzyńska i niekulturalna cenzura,
zamknęła wszelką możliwość swobodnego wypo-
wiadania się drukiem. Wówczas polscy pisarze
byli zmuszeni tak osłaniać swoje myśli, aby
tylko polska publiczność zrozumiała prawdziwe
ich znaczenie. W tej trudnej sztuce, Orzeszkowa
doszła do prawdziwej doskonałości, a jej powie-
ści pochodzące z tej epoki, kryją cały narodowy
program ówczesnej doby, dla sfery ziemiańskiej,
przedstawiony w formie zajmujących i pozornie
pod względem politycznym niewinnych opowia-
dań.

Do tej samej epoki należą złudzenia żydow-
skie znakomitej autorki, które można zrozumieć
i ocenić jedynie na tle specjalnych stosunków
litewskich. Ożywiona nadziejami, których pier-
wiastki znaleźć można jeszcze w „Panu Tadeu-
szu“, wysnuła autorka z własnej wyobraźni i-
dealne postaci żydów, a jej Ezofowicz i Rako-
wer stali się niejako symbolami żydowskiej asy-
mulacji z polskiem społeczeństwem. Nieubła-
gana, zimna rzeczywistość kłam zadała tym
rojeniom, a gdy przyszła chwila próby, wssa-
scy litewscy Ezofowicze i Rakowerzy połączyli
się solidarnie w jeden wrogi Polakom obóz...
Było to niezawodnie dotkliwe rozczarowanie dla
sędziwej autorki, która też w ostatnich swych
utworach nie tyka już wcale kwestyi żydow-
skiej...

Po za tą omyłką program narodowy Orzesz-
kowej jest zawsze pewny, jasny, rozumny na
najlepszych tradycjach oparty, religijny i ety-
czny, a przytem przesiąknięty gorącą miłością
ludu.

Ona jedna z pierwszych, a może najprak-
tyczniej i najprościej, wykazała konieczność da-
żenia do solidaryzowania wszystkich warstw
narodu, do działania na lud i do pozyskania te-
go ludu, — na Litwie, — dla polskiej kultury.
Ona również, wśród ogólnej apatii i zwątpienia,
podtrzymywała narodowego ducha, i wiarę w le-
pszą przyszłość, gromiąc przytem surowo, ale
serdecznie nasze społeczne i towarzyskie przy-

wary. Jej wpływ w tym kierunku był tem sku-
teczniejszy, że płynął ze źródeł artystycznego
natchnienia, w ogóle więc rola, którą odegrała
w naszym narodowym życiu, zwłaszcza na kre-
sach, daje jej wszelkie prawo do wdzięczności i
miłości rodaków.

—000000—

Duma w liczbach.

Jakkolwiek komplet posłów nowej Dumy
nie jest jeszcze pełny, (nie dokonano wyboru
około 30 posłów), jednakże dzieńiki rosyjskie
starają się już w świetle liczby możliwie dokład-
nie oświetlić fizjognomię nowego parlamentu
rosyjskiego. Bardzo szczegółowe dane, doty-
czące 462 posłów (komplet Dumy wynosi 524
posłów) podaje p. M. K., w „Rusie“. Z zesta-
wień jego przytaczamy niektóre poniżej, zazna-
czając wszakże, iż mogą one uleść następnie
pewnym zmianom.

Otóż przede wszystkim, jak zaznacza p.
M. K., w Dumie reprezentowanych będzie 21
narodowości, a mianowicie:

	%	Było	poprzednio
Wielkorusów	259 (51.8)	265	(59.1)
Polaków	43 (8.6)	51	(11.3)
Tatarów	16 (3.2)	8	(1.8)
Rusinów	15 (8.2)	72	(13.8)
Ormian	9 (1.8)	—	—
Białorusów	8 (1.9)	12	(2.9)
Litwinów	7 (1.4)	10	(2.2)
Estów	5 (1.0)	4	(0.9)
Żydów	5 (1.0)	13	(2.8)
Łotyszów	4 (0.8)	6	(1.3)
Niemców	2 (0.4)	4	(0.9)
Moldawian	2 (0.4)	1	(0.2)
Baszkirów	1 (0.2)	4	(0.9)
Kirgizów	1 (0.2)	1	(0.2)
Mordwinów	1 (0.2)	2	(0.4)
Sartów	1 (0.2)	—	—
Czechów	1 (0.2)	—	—
Czeczeńców	1 (0.2)	1	(1.2)
Czuwaszów	1 (0.2)	1	(0.2)
Finów	1 (0.2)	—	—

W ten sposób Wielkorusianie stanowią
połowę posłów, druga połowa przypada na in-
ne narodowości, wśród których Polacy stano-
wią najliczniejszą grupę. Grupa ta zmniejszyła
się nieco, ale daleko wyższej redukcji uległy
inne, a szczególnie Rusini (czterokrotnie), Li-
twini, Białorusy, żydzi (3½ raza); natomiast
wzrosły grupy: Ormian i Tatarów (dwukro-
tnie).

Interesujące, jakkolwiek niepełne, jest ze-
stawienie posłów pod względem stanów:

	%	Było	poprzednio
Szlachty	61 (12.2)	164	(36.7)
Duchownych	13 (2.6)	14	(3.3)
Kozaków	18 (3.6)	12	(3.6)
Włościan	143 (28.6)	204	(45.5)
Pod względem wyznaniowym			
Prawosławnych	301 (60.2)	339	(75.6)
Starobrzędowców	2 (0.4)	4	(0.8)
Katolików	49 (6.8)	63	(14.0)
Ewangelików	12 (2.4)	14	(3.1)

się w sposób następujący:

Żydów	3 (0.6)	11 (2.7)
Mahometan	26 (5.2)	14 (3.1)

Niemniej ciekawym, jakkolwiek niedokład-
nym, jest podział posłów według cenzusu nau-
kowego. Pod tym względem poziom nowej
Dumy nieco się obniżył. Mianowicie z wyż-
szem wykształceniem jest obecnie 111 posłów
(24 prc.), gdy poprzednio posłów takich było
189 (czyli 42.1 prc.). Ze średniem wykształ-
ceniem jest 38 osób (7.6 prc.), było zaś po-
przednio 62 (13.8 prc.); z niższym 59 osób
(11.6 prc.), było 111 (24.7 prc.); z domowem
wykształceniem jest 55 osób (11 prc.), a było
84 (18.9 prc.). Natomiast jest obecnie bardzo
dużo osób bez cenzusu naukowego, lub z cen-
zu-em wątpliwym. Niepiśmiennych jest jeden
poseł, a poprzednio było takich dwóch.

„Riecz“ według biografii 190 członków Du-
my dorzuca jeszcze do tej liczbowej charakte-
rystyki kilka nowych rysów.

Przedewszystkiem pod względem wieku:

	prc.	Było prc.
do lat 30	16.7	7.3
od 30 do 40	39.9	40.4
od 40 do 50	29.7	37.2
50 lat i więcej	9.7	15.1

Znaczna jest podobno grupa młodzieży od
25 do 29 lat, szczególnie wśród włościan.

Jeszcze jeden rys charakterystyczny: na
190 deputowanych 66 czyli około 34 prc. jest
karanych w drodze administracyjnej. Jeden z
posłów włościańskich z gub. Symbirskiej, Sy-
tin, znajdował się pod dozorem policji 23 lata;
jednemu z posłów groziła w procesie politycz-
nym kara śmierci.

—000000—

Pożyczka a nie podwyżka dodatku

Wydział kraj. przedstawiając projekt pod-
wyższenia płac nauczycieli, proponował, aby
polepszenie to weszło w życie dopiero z dniem
1 stycznia 1908 a celem pokrycia wynikającego
stąd wydatku, odpowiednio podwyższono dodatki
krajowe. Komisya szkolna w porozumieniu z
komisją budżetową, nie chcąc odwiekać poprawy
bytu nauczycieli, postanowiły, iż podwyższenie
winno nastąpić już od lipca br. tem samem więc
wydatek ten za drugie półrocze rb. musi znaleźć
jakieś pokrycie.

W komisji budżetowej objawiło się też zapa-
trywanie, że należy już teraz przedłożyć sejmowi
wniosek podwyższenia dodatku krajowego o 6 h.
od korony. Większość komisji atoli po kilkugo-
dzinnej dyskusji zgodnie z wnioskiem general-
nego sprawozdawcy budżetu posła dr. J. Milew-
skiego uchwaliła, aby wydatki na podwyższenie
płac nauczycieli ludowych w drugim półroczu
1907, jakoteż wogóle niedobór budżetowy na rok
1907 pokryto nie przez podwyższ. dodatk. krajo-
wych, ale krótkoterminową pożyczką a wydział
kraj. przedłożył na najbliższej sesji projekt
przyszłego finansowego pokrycia niedoboru bud-
żetowego na rok 1908.

Sejm zapewne pójdzie za zdaniem większości

komisy budżetowej i na rok bieżący dodatki krajowe nie zostaną podwyższone.

Uchwała komisji jest zgodna ze znanym wnioskiem centrum, który również żąda, aby wydatek na podwyższenie płac nauczycielskich pokryć na razie pożyczką aż do uwolnienia funduszu propinacyjnego.

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZESCIAN!

Kraków, dnia 11 marca 1907 r

1

„Wieczór Rozmaitości“. Pod taką nazwą odbędzie się d. 17 marca niezwykle interesujący raut, którego urządzeniem zajmuje się Krakowskie Koło Związku Pomocy Narodowej. Dochód z tego wieczoru zasili tak niezbędne, a wciąż niewystarczające fundusze na zapomogi dla wychodźców z obu zaborów. Już sam cel powinien zapewnić rautowi powodzenie i poparcie szerszych kół. Niemniej jednak komitet urządzający dokłada wszelkich starań, aby „Wieczór Rozmaitości“ uczynić jaknajbardziej interesującym. W tym celu, oprócz bogatego programu wokalmuzycznego, w wykonaniu którego wezmą udział wybitne siły artystyczne naszego miasta, raut będzie obfitował w szereg najrozmaitszych atrakcji. Między innymi przygotowano już cykl obrazów nikańcych, odtwarzających dzieła znakomych malarzy polskich. Niektóre z tych świetlnych projekcji będą ilustrowane stosowną deklamacją, co złoży się na całość, pełną wrażeń estetycznych i podniosłego nastroju. Po zatem komitet przygotowuje cały szereg najrozmaitszych niespodzianek, jak na przykład kosze szczesja, tani i smaczny bufet itp. Przez cały czas zabawy przygrywać będzie orkiestra „Harmonji“.

Dalsze szczegóły o „Wieczorze rozmaitości“ podamy niebawem.

— Powszechne Wykłady Uniwersyteckie. Wykład dr. Józefa Flacha dziś 11 marca i dr. Z. Jachimieckiego we środę dn. 13 marca odbędzie się wyjątkowo o godz. 7.

— Z cechów. Na odbytem w kole mieszczańskim wain-m zgromadzeniu majstrów stolarskich i bednarskich, wybrano starszym cechu p. Jana Wolnego, zaś podstarszym p. Leopolda Tarczyńskiego.

— Pierwsza Spółka spożywcza w Krakowie. W sali Rady powiatowej odbyło się wczoraj zebranie tymczasowego komitetu i członków tego stowarzyszenia pod przewodnictwem dra Kwaśniewskiego. Zgromadzenie uchwaliło

statut Spółki oraz wybrało komitet do zarejestrowania Spółki, złożony z dra Kwaśniewskiego dra Rowińskiego i pani Sikorskiej. Wśród dyskusji, w której udział brali: pani Sikorska, p.p. Tabaczyński, Ciompa, prof. dr. N. Cybulski, mecenas dr Dadlez, dr Waligórski i inni, uchwalono, aby obecnie już Spółka została zarejestrowana, zaś otwarcie sklepu spożywczego odroczone do chwili, kiedy Stowarzyszenie dojdzie do liczby 500 członków. Przewiduje się ogólne Zgromadzenie członków, które wybierze Radę nadzorczą i Zarząd.

— Nowe postanowienia pocztowe. Z dniem 1 marca 1907 weszło w życie nowe rozporządzenie ministerstwa handlu, skarbu i kolei z dnia 10 lutego 1907, mocą którego zarząd ekonomatu pocztowego w Wiedniu wydawać będzie odtąd tylko statystyczne znaczki wartościowe nowego nakładu, znaczków zaś takich dawnego nakładu można wprowadzić używać dalej, jednakże za nowe wymieniać się ich nie będzie.

Co do wypełniania takich deklaracji statystycznych do pakietów przeznaczonych na wywóz za granicę, może się publiczność informować w każdym urzędzie pocztowym, gdzie znajduje się spis towarów z oznaczeniem liczby statystycznej, a zresztą objaśnienia umieszczone na odwrotnej stronie tych deklaracji pouczają interesowanych w jaki sposób mają wypełniać pojedyncze rubryki. Zwraca się wreszcie uwagę na postanowienie wedle którego wykraczający przeciw tej ustawie, względnie przepisom wykonawczym co do nienależytego wystawiania wspomnianych deklaracji statystycznych, karani będą grzywnami od 4 do 100 koron.

— Jarmark na konie szlachetne rozpoczął się dziś na Groblach. Wobec tego że konie rozmieszczone są po h telowych i prywatnych stajniach liczbę ich dopiero będzie można oznaczyć po spisaniu przez komisariat targowy. Na początku jarmarku, który potrwa do piątku, ruch nie wielki. Jutro targ na konie włościańskie i robocze.

— Walne zgromadzenie członków Sokola krakowskiego odbędzie się dnia 14 kwietnia b. r. po południu. W myśl statutu, wniosek członków winny być zgłaszane do wydziału najpóźniej do 1 kwietnia b. r.

— Debiut p. Daszyńskiego. W sali hotelu Kleina odbyło się w medynie zgromadzenie pod przewodnictwem dra Zygm. Marka w obec przeszło 300 osób, w czem było 80 p. żydów. P. Daszyński wygłosił swój zwany p. r m j k o k a n d a t n e p o s t a z d z i e l n o c y — W o a. W dyskusji zabrał najpierw głos dr. Golbe g,

który zarzucał mu, że jako poseł, poparty przeważającą przez żydów, za mało bronił spraw żyd. wskich. Z drugiej strony p. F. Stroyński zarzucał p. Daszyńskiemu zupełne pomijanie spraw i interesów chrześcijańskich...

— Z Czytelni katolickiej. Tegoroczne wybory do Zarządu Czytelni katolickiej wypadły, jak następuje: prezes: p. dr. Kazimierz Lubicki, Szambelan Jego Świątobł. wiceprezes: ks. dr. Władysław Vrana, sekretarz: p. dr. Władysław Mrkiewicz, skarbnik: p. Leon Kopciński bibliotekarz i gospodarz: p. Marjan Bartyński.

— W Kole art. literackim, odbędzie się we środę dn. 13. b. m. z okazji uroczystości jubileuszu E. Orzeszkowej, wielki koncert o bogatym programie. Dzięki gościnności prof. Horb. wskiego, część wokalną wykonają uczniowie jego, jak: pp. Mayrowna, Czerwinka, Urbanczykówna i Filipkówna, oraz panowie: Koszko, Olszan i Zopot. Prócz solowych numerów, wykonanym będzie tercet na trzy sopran, oraz kwintet z „Cosi fan tutte“ Mozarta.

Panna Drozdowska pianistka, uczennica Leszetyckiego, i p. prof. Skarżyński, wiolonczelista, przyrzekli również cenny współudział. Wstęp wolny dla wszystkich za opłatą 1 kor. Początek o godz.: pół do 8 wieczorem.

— Z teatru. Przedstawienie sobotnie było poświęcone uczczeniu jubileuszu Orzeszkowej. Wystawiono „Harde dusze“, znaną doskonałą przeróbkę Z. Sarneckiego, z pięknej powieści Orzeszkowej p. t. „Bene nate“. Publiczność zapełniła widowie, a po pierwszym akcie, udała się do westibulu, gdzie przed biurem jubilatki, przemówił do zgromadzonych imieniem jubileuszowego komitetu dr. Flach.

Wykonanie sztuki nie stało wcale na wysokości chwili. Rola Salusi nie odpowiada rodzajowi talentu pani Przybyłko-Potockiej, a inni artyści nie byli dość przygotowani. Nasuwały się z tego powodu niemiłe porównania z dawniejszą świetną obsadą.

— Jubileusz Orzeszkowej obchodził wczoraj także Kółko filologiczne, ale z bogatego programu obchodu ocalał jedynie odczyt p. Potockiego. Rektor Morawski, który miał wygłosić wstępne słowo wyjechał do Lwowa, a chór akademicki, który miał śpiewać, do Zakopanego. Pani Solska wprowadzić nie wyjechała, ale deklamować nie mogła. Słowem program wypadł bardzo skromnie.

— Ciekawa konfe n e j a o „Pieśni ludowej

Bacia Karamazow.

27)

— (Ciąg dalszy)

Stary Grigor, o którym wspominaliśmy już poprzednio, był człowiek twardy, niewzruszony idący uparcie do celu, który sobie postawił, skoro tylko raz cel taki uznał za słuszny. Ogólnie biorąc był uczciwy i nieprzedajny. Żona jego Marta ulegała całe życie żelaznej woli męża. Raz tylko jeden w czasie uwłaszczenia chłopów nalegała na niego usilnie, aby porzucić Fedora Pawłowicza i przenieść się do Moskwy dla założenia tam jakiegobądź sklepiku. Ale Grigor postanowił wówczas raz na zawsze, że obowiązkiem jego jest pozostać przy dawnym panu. Twierdził, że baba bredzi, jak każda baba, bo wszystkie są z natury nieuczciwe“ i — został na miejscu.

— Czy ty rozumiesz, co to obowiązek? — pytał surowo Marty.

— Doskonale rozumiem, ale nie widzę wcale, żeby to był jaki dla nas obowiązek zostawać tutaj — protestowała kobieta.

— Możesz sobie nie rozumieć, a przecie zostaniemy. Tymczasem milcz.

Tak się też i stało.

Fedor Pawłowicz wyznaczył im nie wielką pensję miesięczną, którą im zresztą dość regularnie wypłacał. Przytem Grigor wiedział, że ma wpływ na swego pana.

Stary Karamazow, człowiek chytry i bardzo wytrzymały, a nawet twardy w niektórych okolicznościach życia, miewał także momenta niezwykłej słabości, z czego zdawał sobie sprawę; a słabości tej swojej lękał się niezmiennie.

Człowiek tak nieposzlakowanej wierności jak Grigor, był dla niego niezmiernie drogocennym skarbem. W ciągu długoletniej swej kariery Fedor Pawłowicz narażał się nieraz na poważne niebezpieczeństwa, z których wybawiał go zwykle Grigor, robiąc mu później surowe uwagi z powodu niewłaściwego jego postępowania. Parę razy groziło mu n. p. bicie i to nie lada bicie,

ale to nie było jeszcze najgorsze. Zdarzały się nie raz w życiu jego bardzo zawiłe i skomplikowane trudności i wtedy to zwłaszcza odczuwał on niewypowiedziane zadowolenie z możliwości oparcia się na bliskiej i tak bezwzględnie wiernej sobie istocie. Prócz tego, będąc pijanym, doświadczał on niekiedy przejmujących wewnętrznych trwóg. „Dusza mi prawie z gardła ucieka“ — mawiał wówczas sam o sobie. Miło mu było wtedy wiedzieć, że blisko choć nie pod jednym dachem, ale tam, w oficynie, znajduje się ktoś przyjazny, oddany, a przytem tak zupełnie inny jak on: — uczciwy, spokojny nie rozpustny i gotów bronić go w każdej chwili... od czego? sam dobrze nie wiedział, ale od czegoś. czy kogoś strasznego i groźnego. Podobne uczucia uspokojenia budziła w nim także obecność Aloszy, którego w dodatku pokochał i to tak, że sam musiał przed sobą przyznać, że od chwili poznania tego swego najmłodszego syna, zaczyna pojmować rzeczy, dawniej zupełnie dla siebie niezrozumiałe.

Wspominaliśmy już poprzednio, że stary Grigor otaczał szczególniejszą sympatią i opieką drugą żonę swego pana, t. zw. klikuszę. Uczucie to przetrwało i po jej śmierci i z czasem przeszło w pełne czci uwielbienie, tak, że nie zniósłby najmniejszej lekkomyślnej wzmianki o zmarłej, której pamięć przechowywał wierne. Wogóle uczucia były w nim dziwnie stałe i uparte, mimo że nie okazywał ich na zewnątrz. Tak n. p. trudno było na pozór osądzić, czy kocha żonę swoją Martę Ignatiwnę, do której był przecież głęboko przywiązany. Kobieta ta, mimo to że bardzo rozsądna i w sprawach codziennego życia o wiele praktyczniejsza od męża, ulegała mu bezwzględnie od pierwszych dni małżeństwa. Mówili do siebie bardzo niewiele, bo Grigor był z natury bardzo milczący, a żona zastosowała się do niego, zrozumiałwszy prędko, że jej małomówność staje się w oczach męża dowodem rozumu. Grigor nie bił nigdy żony. Zdarzyło mu się to raz jeden tylko w pierwszym roku poży-

cia, gdy Marta młoda jeszcze wówczas kobieta, znajdując się wraz z całą gromadą na poczęstunku we dworze, pozwoliła sobie wyróżnić się z całego grona towarzyszek i odtńczyła jeden taniec nie po wiejsku bynajmniej, ale tak, jak wyuczono ją we dworze, gdy służyła w bogatym domu Mjusowych. Grigor przypatrzył się temu popisowi swojej żony, a gdy wróciła do domu, wybił ją, niezbyt wprowadzić mocno, i targnął parę razy za włosy, dla pouczenia jej o drożności jej postępków. Marta też od tego czasu zaniechała zupełnie popisów tanecznych.

Dzieci nie mieli. W pierwszym roku wprowadzie urodził się im chłopczyk, ale umarł po dwóch tygodniach, a w dodatku miał 6 palców u ręki, co Grigor uważał za jakiś osobliwy znak tak dalece, że miał wątpliwości, czy dziecko ma być wogóle chrzczone. Po śmierci tego synka, Grigor, który miał zawsze skłonność do pewnego rodzaju mistycyzmu, stał się poważniejszym jeszcze i uroczystszym niż dawniej. Czytywał bardzo pilnie „żywoty świętych“, a także stary zbiór kazań średniowiecznych i przypowieści, pisany w stylu mało zrozumiałym i dla tego może szczególnie czczony. Dzieci lubił zawsze bardzo i, jak już wspominaliśmy poprzednio, wypłacał na własnych rękach wszystkich z kolei synów Fedora Pawłowicza. — W jakiś czas po śmierci swego dziecka, Marta Ignatiwna obudziła się w nocy, a usłyszawszy dochodzący z za okna jak gdyby jęk jakiś, czy płacz, zbudziła strwożona męża. Grigor, wyszedłszy na ganek, począł nasłuchiwać, a idąc w kierunku głosu w głąb ogrodu, znalazł w stojącej tam łazience chorą, jęczącą kobietę. Przypatrzywszy się jej bliżej, poznał, że to była znana w całym mieście dziewczeczyna — niemowa, idjotka, którą żywiono z litości. Nieszczęśliwa bliska już była skonania, obok niej zaś leżał nowonarodzony chłopczyk.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

francuskiej“ ilustrowana śpiewem odbędzie się w lokalu Koła artystyczno literackiego (ulica Wiślna l. 5) dnia 14 b. m. o godz. 8 wieczór.

Konferensistą, pianistą i śpiewakiem w jej osobie jest Francuz, pan René Delbost, profesor literatury i dykcji w instytucie Saint-Germain w Paryżu.

Raz lub dwa razy do roku urządza on swoje literacko-artystyczne tournée po znaczących miastach zachodniej Europy, a jego konferencje zyskują coraz szerszy zastęp wielbicieli.

Konferencje takie łączy on nie tylko z produkcjami wokalnymi, ale i z przedstawieniami dramatycznymi.

Ogromne powodzenie zyskały jego tournée po Danii i Holandii, odbyte w towarzystwie artystów Komedyi francuskiej, przedstawiających: „Cyrylika Sewilskiego“ i „Wesele Figara“.

Wykonanie każdej z tych komedyj poprzedziła konferencja pana Delbost o ich autorze, genezie, znaczeniu literackim, społecznym i politycznym.

Posłuchajmy co pisze o występie jego w „Collegio Romano“ w Rzymie „La Tribuna“:

— „Na konferencję, która się odbyła dziś w „Collegio Romano“ przybyła liczna elegancka publiczność. Przybyła również królowa Małgorzata w towarzystwie markizy Vilamari-ny. Pan René Delbost mówił o „Pieśni ludowej francuskiej“, zajmując żywo audytorjum przez dowiec z jakim umiał oddać każdą piosenkę, wybraawszy z nadzwyczajnym talentem krytycznym najsławniejsze z pośród pieśni satyrycznych i politycznych. Oklaskiwano go nadzwyczajnie po każdym utworze, w którym występował jakaś znakomity pianista i deklamator.

Z pomiędzy pieśni, które najbardziej zajęły audytorjum należy wymienić utwory Dupont'a, Catulle Mende'a i Bruneau'a. Królowa Małgorzata w długiej rozmowie z konferensistą wyraziła mu swe uznanie.

Spodziewamy się, że i inteligencja krakowska nie ominię nadarżającej się sposobności posłyszania pięknych pieśni ludowych francuskich, a poznawszy sympatycznego prelegenta pospieszy na jego drugą konferencję p. t. „La foi et la science au theatre“, która się odbędzie także w Kołach artystyczno literackich dnia 16 b. m. o godz. 8 wieczór.

—oooOooo—

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Poniedziałek: Teatr zamknięty.

Wtorek: „Zręczność i przekora“ kom. w 1 akcie Al. hr. Fredy „Romantyczni“ kom. w 3-ach akt. Edm. Rostand'a (występ p. M. Przybyłk).

Środa: „Czajka“ kom. w 4-ach akt. A. Cechowa (ceny popularne).

Czwartek: „Ciepki owoc“ kom. w 3-ach akt. R. Brac'o.

Piątek: „Harde dusze“ sztuka w 5-ciu akt. według powieści E. Orzeszkowej, Z. Sarnackiego (wyst. p. M. Przybyłk).

Sobota: „Świecznik“ kom. w 3-ach akt. Alfreda de Musset (nowość) występ p. M. Przybyłko.

Niedziela: o godz. 3-iej „Marnotrawny ojciec“ kom. w 4-ach akt. Ber. Shaw'a (ceny niższe do połowy).

O godz. 7-iej „Rycerze północy“ dram. w 4-ach akt. H. Ibsena.

Poniedziałek: „Wiele hałasu o nic“ kom. w 5 akt. W. Szekspira.

Najtańszy

Skład Fortepianów W BARABASZA

KRAKÓW, Rynek I. 39. I p. Linia A-1
(Dom W-go J. F. Fischera)

Kronika lwowska. (Koresp. własna.)

W obronę polskiego uniwersytetu. W niedziele odbył się we Lwowie w sali Tow. pedagogicznego wiec techników, zwołany przez młodzież narodową. Przewodniczył p. Brzostowski, referował p. Kucharski. Uchwalono rezolucję,

w której młodzież technicka solidaryzuje się z polską młodzieżą uniwersytecką i protestuje przeciwko postawie młodzieży socjalistycznej.

Podczas wiecu, gromadka socjalistów usiłowała zakłócić obrady. Burzycieli wyrzucono z sali, poczem sformował się pochód, który wyruszył przed gmach politechniki, gdzie wygłoszono kilka mów. Do dwutysięcznego tłumu przemówił w gorących słowach przewodniczący „Czytelnia akademickiej“ p. Widomski, kończąc swoje przemówienie zapewnieniem: „jeśli tamci grożą nam, że po trupach zdobędą nasz uniwersytet, to my trupami go obronimy.“

Zahuczały gromkie, długotrwałe oklaski, zahuczały okrzyki: „Niech żyje polski uniwersytet“, „niech żyje senat“, „niech żyje polska politechnika“, „precz z hajdamaczną“, „niech żyje lud roboczy“, „niech żyje zjednoczone polskie społeczeństwo!“

Zabrzmiął „Chorał“. Manifestacja była skończona.

Telegramy.

Bar. Beck o zajęciach lwowskich.

Wiedeń. (B. kor.) W sobotę zjawiała się u prezydenta ministrów hr. Becka deputacja lwowskiego uniwersytetu, złożona z profesorów dr. Chłamcza, dr. Gluzińskiego, dr. Starzyńskiego, dr. Tilla i dr. Twardowskiego, aby go poinformować o ostatnich zajęciach na uniwersytecie i wręczyć mu memoriał o lwowskim uniwersytecie.

Prezydent ministrów wystosował do profesorów gorący apel, aby ze swojej strony wpływali na studentów obu narodowości w duchu uspakajającym. Prezydent ministrów potępił wszelkie wykroczenia i prosi kolegów profesorów, aby studentów niepozostawili w wątpliwości, że nielegalne środki najmniej nadają się do przeprowadzenia i uwzględnienia jakichkolwiek życzeń u rządu.

Rząd uznaje polski charakter uniwersytetu i nie ma zamiaru naruszania go, a tem mniej, że kulturalnym potrzebom studentów ruskich w ramach istniejących ustaw dostatecznie można uczynić zadość.

Wiec socjalno chrześcijański.

Wiedeń. „Corr. Austria“ donosi że przy udziale zastępców z wszystkich stron Austrii, odbył się wczoraj pierwszy państwowy wiec chrześcijański. Przybyli nań marszałek kraju ks. Lichtenstein i liczni posłowie. Ks. Liechtenstein zagaił wiec i wezwał do łącznej akcji wszystkich chrześcijańsko-społecznych przeciw socjalnej demokracji. Wiceburmistrz Neumayer powitał wiec imieniem dr. Luegera, poczem wygłosił Gessmann referat o ogólnej politycznej sytuacji i przedstawił program wyborczy partii, zaś inni posłowie omówili kwestję włościańską, handlu przemysłu i rękodziela.

Burzliwe zgromadzenie.

Wiedeń. Jedną z lokalnych korespondencji donosi, że wczoraj odbyło się zgromadzenie pomocników handlowych celem zajęcia stanowiska wobec nowej ustawy o prywatnem ubezpieczeniu. Podczas wywodów mowy niem. narodowego za ustawą przyszło do burzliwych scen, tak że zastępca rządu musiał zgromadzenie rozwiązać. Na ulicy powtórzyły się sceny burzliwe, policja jednak rozproszyła zebranych.

Polacy i prezydium Dumy.

Petersburg. Kadeci mieli zamiar stanowisko jednego z podsekretarzy oddać polakowi. Koło polskie jednak nie przyjęło tej propozycji, zgodnie z swoim postanowieniem niebrania udziału w prezydium Dumy.

Socjalni demokraci w Dumie.

Petersburg. Taktyka socjalnych demokratów w Dumie, którzy odmówili wspólnej pracy nie tylko z kadetami, ale nawet z blokiem lewicy, która to taktyka wywołała na ostatnim posiedzeniu Dumy protest całej opozycji, opiera się na dążeniu do nieporozumienia i na tem, aby skrajnością żądań zmusić ka-

detów do przyłączenia się do prawicy by w ten sposób przeszkodzić nawiązującym się stosunkom pomiędzy kadetami a blokiem lewicy.

Występując z inicjatywą w sprawie amnestji i zniesienia kary śmierci socjalni demokraci starali się przeciągnąć na swoją stronę rewolucjonistyczne warstwy ludności, dowodząc tem, że jedynie oni są naprawdę „lewymi“, zaś grupa pracy i socjalni rewolucjoniści są tylko „małymi burzującymi“.

Z Dumy.

Petersburg. 9-go marca. Wybrano pięciu podsekretarzy. Uspiski socjalny rewolucjonista, 355 głosami przeciw 105; Chariamow-kadet, 360 przeciw 96; Kartaszew, sympatyk z socjalnymi demokratami, 356 przeciw 105; Sałtykow socjalny demokrat, 317 przeciw 141; Makriudow, kadet, 359 przeciw 99. Z pośród innych kandydatów, których balotowano, książę Kurakin, październikowiec otrzymał głosów 181 przeciw 227, Iwaszczenko, październikowiec, 90 przeciw 368.

Petersburg. 9-go marca. Pełnomocnicy frakcji parlamentarnej kadetów: Struwe i Teodorow, byli dziś w sprawie duchownego Petrowa, wybranego na posła petersburskiego, u metropolity Antonjusza, który rzekł im, że wyrok sądowy zmienić nie może i interwencji o uwolnienie Petrowa do synodu nie wniesie. Frakcja postanowiła zwrócić się z analogicznym żądaniem do oberprokuratora synodu, lwowskiego.

Petersburg. 9-go marca. Usiłowania socjalnych demokratów, którzy chcieli sformułować poruszyć w Dumie od swego imienia kwestję amnestji, udaremnił Gołowin. Po sprawdzeniu mandatów poselskich w posiedzeniach Dumy nastąpiła przerwa, podczas której grupy zajmują się sprawdzaniem protestów.

Następnie na pierwszym posiedzeniu po przerwie udzielony będzie głos Stołypinowi, który złożył swoją deklarację ministerjalną.

Petersburg 9-go marca. „Riecz“ pisze: Wyjaśniło się prz., wyborach do prezydium iż większość opozycyjna w Dumie stanowi 350 głosów. Jeżeli liczyć, że kadeci z grupą posłów polskich mają razem 150 głosów, to wówczas od podziału pozostałych 200 głosów zależy dalsza działalność Dumy. Pismo to usilnie namawia do Związku z kadetami grupy pracy, socjalnych rewolucjonistów i socjalistów narodowych, z którymi socjalni demokraci nie chcą mieć nic wspólnego.

Niepokoje w Rosji.

Petersburg. Naczelnik miasta zawiadamia, że wkroczy w razie dalszego trwania niepokojów na uniwersytecie.

Bandytyzm w Rosji.

Moskwa. Przy wrotach kałuskich na artelszczyka fabryki Bromleya, który wioził około 25.000 rb. z banku, napadli bandyci i zrabowali mu 7.500 rb. Drugi worek z pieniędzmi pozostał w sankach. Jednego z bandytów ujęto.

Na ad bandycki w Warszawie.

Warszawa. W sobotę, o godzinie 2-iej po południu, gdy inkasent firmy Krausego, szedł przez ogród Krasińskich, w pobliżu bramy od Nalewek otoczyło go 3 bandytów, z których dwaj obeszli go, grożąc rewolwerami, a trzeci rozpiął mu kamizelkę i wyjął z pod niej 96 rubli poczem rozbiegli się po ogrodzie.

Dość liczni przechodnie, świadkowie rabunku pierzchnęli w popłochu.

Wojskowe rozruchy.

Paryż. W szpitalu wojskowym na wysepce koło Toulonu przyszło do bójki między żołnierzami z niemieckimi, przyczem znaczniejsza liczba żołnierzy została pokaleczoną. Dopiero artylerzyści przywrócili porządek.

Koniec strejku.

Paryż. Robotnicy elektrowni wczoraj po południu pracowali.

JOZEF MASSAR

W KRAKOWIE

ul. Floryańska l. 15,

poleca na obecny sezon Nowości dla Pań na suknie:

w wełnie, jedwabiu, batystach, zefirach i t. d., jakoteż ogromny

Wybór Nowości w konfekcyi dziecięcej.

Towar doborowy.—Ceny umiarkowane.

Nr ins. 11.

HALA LICYTACYJNA

c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie, św. Jana 3.

Sobota, dnia 13 marca 1907 o godz. 9 i w dniach następnych będą sprzedane:

Obuwie męskie i damskie, barchan, kanafas, płótna, szafa, stół, obraz, maszyna do szycia, kapa na łóżko, suknia koloru popielatego.

Kraków, dnia 11-go marca 1907 roku.

Blizsze szczegóły na tablicach, w hali umieszczonych.

HALA RYBNA

w Krakowie, na Małym Rynku.

Poleca na bieżący tydzień i wysyła pocztą lub koleją na prowincję po najniższych cenach za zaliczką:

Ryby morskie, jak łupacze drobne i wielkie.

Kabliony, Łososie i Okunie morskie.

Fladerki do smażenia, Ozorowce (Rothzungen).

Szoldry (Heilbut) i na części, Turboty (Steinbut) i Starniew (prawdziwe Soles).

Ryby rzeczne, jak Szczupaki i Karpie żywe.

Szczupaki świeżo zamrażane, po K. 1.80—2.— za kg.

Sandacze " " 2.— do 2.40 za kg.

Łososie różowe (3—6 kg. sztuka) po K. 4.— za kg.

Wyzinę rosyjską na części po K. 2.— za kg.

Kawior jesiotrowy, białuży i carski w puszczech od 1/16 do kg.

po cenach za 1/2 kg. K. 12.—, K. 16.—, 24.— i 28.—.

Majonezy gotowe, przewyborne, w słoikach, po K. 1.60 i 3.—.

Ser litewski prawdziwy, przewyborny i pikantny, za kg. K. 3.20.

Sygi rosyjskie, wędzone, Biklingi, Szproty, Łososiostedzie wędzone,

Łosoś rzeczny różowy, wędzony, dkg. tylko 6 hal.

Młynki i Konserwy z ryb w największym wyborze, pierwszej tylko jakości i najtaniej. Sledzie bałtyckie po 16 hal. sztuka.

Szczegółowe cenniki wysyłam na żądanie gratis i franko.

--- USTAWA ---
Nowej Reformy wyborczejdo nabycia w SEKRETARYACIE POL.
CENTRUM BUD. Kraków św. Krzyża 7.

Na wiosnę 1907

polocamy nasiona leśne — flance leśne na żywopłoty

drzewa owocowe

Produkcja nasion i szkółki leśne i owocowe

Zassów pod Czarną.

Cennik ilustrowany opłatnie i odwrotnie. [289]

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych i sztucznych i specjał leczniczych

pod firmą

R. RZĄCA I CHMURSKI

w Krakowie, ulica św. Anny, 3. 4.

wyrabia pod kontrolą komisji Państwowej, pow. Łęka, 3200

krak., polecone przez toż. Towarzystwo

WODY MINERALNE SZTUCZNE

odpowiadające składem chemicznym wodom:

Blińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Nomburg, Kissingen, tudzież specjalne lecznicze jak: litową, bromową, jodową, żelazistą, kwasną oraz inne wody mineralne z przepisu prof. Jaworskiego. Sprzedaż częstkowa w aptekach i drogueryach cenniki na żądanie darmo.

Nowości otrzymane na skład główny poleca

Księgarnia Spółki Wydawniczej Polskiej w Krakowie

(Rachunek w c. k. Urzędzie poczt. kasy oszczędności 1. 69057). — Telef. 1. 629.

Benedyktowicz L. Rodowód secesyj w malarstwie i rzeźbie. Jej kwiaty i owoce na naszej grzędzie . . . 1.—

Bratowski S. Najśw. Sakrament w życiu św. Stanisława K. . . 50

Byszewski S. Jak pojmują wychowanie Anglicy . . . 60

Chłapowski F. Życie i prace ks. Rogalskiego Cz. II. . . 2.—

poprzeźnio wydana Cz. I. . . 2.50

Chodźński H. Sejmiki ziem polskich w wieku XV. . . 3.—

Fierich F. X. Nauka o sądach cywilnych i procedura cywilna. Tom II. Prawo procesowe cywilne. Część I: Nauka o stronach i zastępcach . . . 5.—

Gargas Z. Stowarzyszenia społeczne w Galicyi . . . 2.—

Góski P. Pisma zbiorowe. Rozprawy i artykuły społ. i roln. . . 5.—

Jachimecki Z. W. Mozart. W 150 roczn. urodzin. Z portretem. 2.40

Kozicki W. Sw. obywat. Studium porównawcze z dziej. sztuki włoskiej. Z 28 ilustr. . . 5.—

Kozmian St. Podróż i polityka. Wyd. II w dwu tomach . . . 10.—

Lednicki A. Mowy polityczne I. Przed zwolaniem Dumy. (Konstancin. Ludw. Moskwa. Petersburg. Warszawa. Kraków. Zakopane.) . . . 3.—

Lieder-Rollez W. Pieśni niepodległe . . . 80

Lubiński F. Do Monako. Powieść II tomy . . . 6.—

Milewski J. i W. Czerkaski. Polityka ekonomiczna. Dwa tomy . . . 18.—

W sprawie płócienniej . . . 19.—

Morawski F. Z zachodnich kresów Szkice i rozprawy . . . 5.—

Smólski G. Zo zbioru podań, o powieści i baśni kaszubskich . . . 2.—

Sofokles, Elektra. Przedłożył K. Morawski . . . 1.20

Starowiejski F. Z dziejów Stolicy św. za pontyfikatów Leona XII i Piusa VIII (1823 1830) . . . 5.—

Stasiak L. Gadzin. Powieść pruska . . . 2.—

Stasiak L. Trzecie humoreski . . . 2.—

Szpaderski J. Homilie i nauki niedzielne. Cztery tomy . . . 8.—

Tarnowski St. Historia literatury polskiej. Tomu VI. część I. (Wiek XIX 1850-1863) . . . 4.—

Teka grona konserwatorów Galicji zachodniej. Tom II. Z 228 ilustracjami, 4 światłodrukami i 3 tablicami w heliogravurze . . . 20.—

Wybór anegdot. Zawierający przeszło 3600 najlepszych pouczających anegdot, dowcipów, pieśni i wierszy o kobietach, sędziach, lekarzach, z życia duchownych, wojskowych, studentów i t. d. Wydanie II. . . 3.20

Zamojski A. Moje przeprawy. Dwa tomy . . . 6.—

Zbiór pieśni kościelnych. ludu polsk. dla użytku parafian . . . 12

Ze sztuki polskiej Sokołowski, Jan Matejko, Górski. P. lsk. sztuka sztuka współczesna (1887-1896) 1.20

Zoll F. Hist. praw. rzym. Cz. II. Hist. źródeł prawa rym. . . 3.—

Zoll F. Pandekta. Tom I. . . 12.—

Zubrzycki J. Zwięzła hist. szt. od najpierw. jej zaczątków po czasy najnowsze. Z 107 ryc. w tekście . . . 5.—

W sprawie płócienniej . . . 6.—

STANISŁAW ZAŁĘSKI

JEZUICI W POLSCE

Tom V Jezuitów w Polsce porzeczowej (1773—1905). — Dwie części z mapą Keron 15.— Z przesyłką pocztową Koron 15.80.

Do nabycia za pośrednictwem każdej księgarni. Odwr. wysyła Spółka Wyd. Polska w Krakowie.

w formie papierosa, niezawodny środek celem odwyyczajania się od palenia.

Reim i Spółka, Kraków.

Ogłoszenie konkursu.

Towarzystwo rolnicze okręgowe, oraz Rolnicza Spółka magazynowa w Bochni ogłasza najniższemu konkurs na posadę sekretarza Towarzystwa rolniczego i kierownika magazynu Spółki z płacą roczną 2000 kor. i 400 kor. na koszt podróży oraz z wolnym kawalerskim pomieszkaniem.

Wnioski uzyskania posady: 1) Nieprzekraczający 40 rok życia w dowód czego należy przedłożyć metrykę;

2) Świadcstwo z ukończonej wyższej lub średniej Szkoły rolniczej;

3) Dowód samoistnego prowadzenia i zamykania rachunków;

4) Świadcstwa z dotychczasowego zajęcia.

Podania wnosić należy do Biura Towarzystwa rolniczego przy Radzie powiat. w Bochni.

MASŁO

codziennie świeże, smaczno i tłuste, 4 1/2 kg. netto za 10 k. 60 h. wysyła opłatnie za zaliczką. F. Nagel, Jasienica. Posyłki kolejowe stonkowo tanię. 580

Specjały węgierskie.

1 faska bryndzy najlepszej 7.— K.
1 " " majowej 6.— "
1 " " estrej 4.50 "
1 " 5 kg. masła świeżego 8.— "
1 Paczka 5 kg. Szynek 9.— "
1 " 5 " Smalec 8.— "
1 " 5 " słoniny 7.— "
1 " 5 " słoniny pa-prykow. 8.— "
1 " 5 " kiełbas 8.80 "
1 " 5 " sera szw. 9.— "
1 " 5 " śliwiek bosn. 2.40 "
1 faska 5 " powidla 2.60 "
Kawa, Herbata, Cognac i Wina poleca po niższych cenach dom tow. Kiefer Leó, Kesmark (Węgry).

Wystarczy raz uczynić próbę, aby przekonać się o znakomitym gatunku własnego wyrobu

PŁOCIENIWEB

na kosaćce.

prześcieradła bez szwu, ręczników, obrusów, chustek, dym itd.

Kto raz spróbował, ten został stałym moim odbiorcą.

Polecam również bardzo tanie znakomite materje na ubrania dzieciinne i męskie bawełniane i półwełniane.

Cenniki i próbki wysyłam darmo i opłatnie.

Upraszam adresować tylko:

MIECZYSLAW GONET

w Korczyni. Op. loco. [185]

Ogłoszenie!

Wina do Mszy św. dostać można u ks. Petra Krawec w Hanuszowach p. loco Szepes megye Węgry.

Stołowe białe a 46, 50, 60, 70, 80 hal. liter.

Czerwone od 70 h. wyżej.

Tokaj samorodner a 1, 1.50, 1.60, 2 kor.

Tokaj słodki (ausbruch) a 4, 5, 6 kor. liter.

Ręca za prawdziwość wina tego: ks. Jan Kwiatkiewicz z Sromowic i ks. Antoni Łętkowski z Krościenka.

Organomistrz

Wojciech Rytke w Lipniku No. 160 przy Bielsku i Białej. Wykonuje nowe organy, fluss-harmonie oraz skutecznie naprawę tych instrumentów po bajecznie niskich cenach.

Poleca swe usługi Wieleb. urzędowi parafialnym i komitetom kościelnym ich łaskawej pamięci. [211]

Czyste prawdziwe WINA WĘGERSKIE przeważnie z własnych winnic są zawsze w jednokowej dobroci tanio w magazynie

JULIUSZA GROSSEGO w Krakowie Rynek 34.

JEDYNA W KRAJU

FABRYKA PASO

maszynowych

Ignacego Wurma

w Krakowie ul. Kanonicza 1. 18

Zakład artystyczny kamieniarski

Józefa Kuleszy

naprzeciw cmentarza w Krakowie posła wielki wyb. got. pom. z piask., granitu i marmuru. Podejmuje wykonywanie grobowców miejsc i na prow.

Od 40 lat znana herbata z rączką jest zawsze doskonała i świeża. Herbata Ceylon Dar po K. 1.30 za 1/4 funt. Herbata Ceylon Gonar po 1.70 za 1/4 funt. są wyborne gatunki w Magazynie Juliusza Grossego w Krakowie, Rynek 34.

Maszyny do szycia

Singer Łódzka 25.—

Pierścieniowa 38.—

Central Bobbin 47.50

Z wszystkimi przyrządami; 5 letnia gwarancja za przysłaniem pieniędzy lub zaliczką.

J. Wiener Nähmaschinen Spezial-Versandhaus 2493 10

Adolf Reimann

WIEN XII.

Margarethengürtel 33,

Apteka w Rawie przyjmie

magistra

z pięcioletnim (religia rzymsko-katolicka). Płaca miesięczna 240 kor. i mieszkanie. [29]

Młody pomocnik

z działu korzennego, oraz starszy praktykant potrzebni zaraz do handlu Jakóba Piekły w Podgórzu. Przyjęci będą tylko dobrze polecani.

Czeladnik masarski

zdolny znajdzie od 15

br. stałą pracę u Antonia Kasztelnika masarza w Żywiecu.

Skrzypków

dobrych kilku również kłarnistów znajdzie umieszczenie przy muzyce c. k. salinarniej w Wieliczce, początkowa płaca 80 koron, deputa wędli i soli. Zgłoszenia do kape mistrza. [29]

Handel Stanisława Giżyńskiego w Tarnobrzegu poszukuje zaraz

pomocnika i praktykanta

Kto dostarczy dla saskiej fabryki szkła

młodych robotników

od 14 do 16 lat, do lekkiego i stałego zatrudnienia. Wysoka zapłata i zwrot kosztów podróży zostaną przyznane. Łask. zgłoszenia po l. 296 do Adm. „Gł. Nar.” [29]

Peszuje się

pomocnicy pocztowej

zazwyczaj pod przystępnymi warunkami. Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu.” [29]

Fortepian

krótki, w dobrym stanie do sprzedania za przystępną cenę. Wia w Adm. „Gł. Nar.” [29]

Do sprzedania 2 realności

w powiecie chrzanowskim, we Zagórzu, pół mili od stacji

Dom pół-murowany

i pół-drewniany (parterowy) i morga pola ornego dobrego, drugie

domek murowany

z ogrodem 1 1/4 morg. zasadzonym drzewami owocowymi bardzo do siebie rentujący, za bardzo przysp. ceną, razem lub każda realność osobno z wolnej ręki do sprzedania.

Wiadomość w Zagórzu 1. 33, al. Franc. Habb na w Pielwładzie, Zimfarben- abrik, bei Orlau S. A.

Błaga o litosć

staruszka, 80 lat licząca, wdowa z weteranem z r. 1831, mająca przy sobie nieuleczalnie chorego, o wspomożenie jakimkolwiek datkiem. Z skawie datki na ten cel przyjmie Adm. „Głosu Narodu”